

Вступ до Матвія 14:22-33

1. Ісус подорожує зі своїми учнями через Галілею на півночі Ізраїлю. Там же знаходиться Галілейське море. Такі учні, як Петро, є рибалками і звикли плавати по озеру. Ісус і його учні неодноразово подорожували по озеру. Галілейське море небезпека; там раптові шторми.

2. У пантомімі Матвія 14 ми чуємо і бачимо, як учні залишаються самі під час шторму, Ісус ходить по воді, а Петру загрожує затонути у воді. Цей текст Біблії також є основою проповіді Фарзіна. Він ведеться мовою фарсі, а проектується на стіну німецькою та українською мовами.

مقدمه ای بر انجیل متی ، باب 14 ، آیات 22-33

1. عیسی با شاگردانش از طریق جلیل در شمال اسرائیل سفر می کند. دریای جلیل نیز در آنجا واقع شده است. شاگردانی مانند پطرس ماهیگیر هستند و عادت داشتند در دریاچه قایقرانی کنند. عیسی و شاگردانش بارها در دریاچه سفر می کنند. دریای جلیل بدون خطر نیست، طوفان های ناگهانی در آنجا به وقوع می پیوندد .

2. در پانتومیم متی 14 می شنویم و می بینیم که چگونه شاگردان در طوفان تنها هستند، عیسی روی آب راه می رود و پطرس در خطر غرق شدن در آب است. این متن کتاب مقدس نیز اساس خطبه فرزین است. به زبان فارسی برگزار و به زبان آلمانی و اوکراینی بر روی دیوار کشیده شده است.

22. Одразу ж після цього Ісус звелів Своїм учням сісти в човен і плисти на інший берег озера, а Сам залишився, щоб відпустити людей.

23. Відпустивши народ, Він пішов на гору помолитися. Коли ж настав вечір, Ісус залишався там на самоті.

22. آنگاه عیسی شاگردان را وادار ساخت که سوار قایق شده قبل از او به طرف دیگر دریا بروند تا خودش مردم را مرخص نماید.

23. پس از انجام این کار عیسی به بالای کوهی رفت تا به تنهایی دعا کند. وقتی شب شد او در آنجا تنها بود.

24. Човен відплив уже досить далеко від берега, і хвилі кидали його з боку на бік, бо вітер був зустрічний.

25. Десь між третьою та шостою ранку Ісус пішов до своїх учнів, ступаючи по воді.

26. Коли учні побачили, що Ісус іде по воді, то жахнулись і з переляку закричали: «Це привід!»

24. در این موقع قایق در وسط دریا به علت باد مخالف، گرفتار امواج شده بود.

25. بین ساعت سه و شش صبح عیسی درحالی که بر روی دریا قدم می زد نزد آنها آمد.

26. وقتی شاگردان عیسی را دیدند که بر روی آب دریا راه می رود آن قدر ترسیدند که با وحشت فریاد زده گفتند: «این یک شیخ است.»

27. Тієї ж миті Ісус мовив до них: «Заспокойтеся! Це Я! Не бійтеся!»

28. На те Петро Йому сказав: «Господи, якщо це Ти, звели мені підійти до Тебе по воді».

29. І сказав Ісус: «Іди!» Петро вийшов із човна, і пішов по воді, підійшовши до Ісуса.

27. عیسی فوراً به ایشان گفت: «دل قوی دارید، من هستم، نترسید.»

28. پطرس گفت: «ای خداوند اگر تو هستی به من دستور بده تا من هم بر روی آب نزد تو بیایم.»

29. عیسی فرمود: «بیا.» پطرس از قایق پایین آمد و بر روی آب به طرف عیسی رفت.

30. Раптом відчувши сильний вітер, Петро злякався, почав тонути і закричав: «Господи, спаси мене!»

31. Ісус одразу ж простягнув до нього руку, схопив його, мовивши: «Маловіре, чого ти засумнівався?»

32. А коли вони разом сіли в човен, то вітер вщух.

33. Усі, хто був у човні, вклонилися Ісусові, мовивши: «Ти — істинно Син Божий!»

30. اما وقتی شدت توفان را دید، به وحشت افتاد و درحالی که در آب غرق می شد فریاد زد: «خداوندا، نجاتم بده.»

31. عیسی فوراً رسید و دست او را گرفته گفت: «ای کم ایمان، چرا شک کردی؟»

32. آنها سوار قایق شدند و باد قطع شد.

33. و کسانی که در قایق بودند به پای او افتاده می گفتند: «تو واقعاً پسر خدا هستی.»

Wie hat Jesus mir geholfen, als ich in Not war?

бесіда в церковній службі
Як Ісус допоміг мені, коли
я був у потребі?

زمانی که من در بحران بودم،
عیسی مسیح چگونه مرا کمک
کرد؟

Проповідь 9.2.25 про Матвія 14,22-33 від Фарзіна

Есламдуста

Шановна спільнота

1. Сьогодні я вибрав для своєї проповіді Матвія 14,22-33. У цих віршах Ісус Христос показує нам, як ми можемо зміцнити нашу віру у труднощах і як Він допомагає нам у таких ситуаціях. Ми живемо в технологічну епоху. Мабуть, саме тому ми інколи забуваємо про Бога серед нас. Але якщо ми добре зрозуміємо ці вірші, то знову будемо нагадувати собі, що наш Господь ніколи не забував нас у труднощах і завжди з нами та серед нас.

Predigt am 9.2.25 über Matthäus 14,22-33 von Farzin Eslamdoust

Liebe Gemeinde

1. Ich habe heute für meine Predigt Matthäus 14,22-33 ausgewählt. In diesen Versen zeigt uns Jesus Christus, wie wir unseren Glauben in Schwierigkeiten stärker machen können und wie er uns in diesen Situationen hilft. Wir leben im technologischen Zeitalter. Das ist wohl die Ursache dafür, dass wir manchmal Gott unter uns vergessen. Wenn wir aber diese Verse gut verstehen, werden wir wieder daran erinnert, dass unser Herr uns nie in Schwierigkeiten vergessen hat und immer bei uns und unter uns ist.

2. Ми всі пережили багато безнадії та розчарувань у нашому житті, які відчуваються, як шторм у морі. Фінансові проблеми, еміграція, війна, зміна клімату, проблеми в особистому житті. Але якщо ми чесно дослідимо наше минуле, то побачимо, що завжди була сильна та чудова сила, яка допомагала нам і рятувала, щоб ми могли знову піднятися і жити далі. Можливо, іноді шляхи, що лежали перед нами, були іншими, ніж наші бажання та очікування. Але я переконаний: так, як планує Бог, завжди найкраще, навіть якщо спочатку це так не здається.

2. Wir haben alle viele Hoffnungslosigkeiten und Enttäuschungen in unserem Leben erlebt, die sich wie ein Sturm auf See anfühlen. Finanzielle Probleme, Auswanderung, Krieg, Klimawandel, Probleme im persönlichen Leben. Wenn wir unsere Vergangenheit ehrlich recherchieren, sehen wir aber auch, dass immer eine starke und wunderbare Kraft uns geholfen und gerettet hat, damit wir wieder aufstehen und weiterleben konnten. Vielleicht waren manchmal die Wege, die vor uns lagen, anders als unsere Wünsche und Erwartungen. Aber ich bin überzeugt: so wie Gott es plant, ist es immer am besten, auch wenn es am Anfang nicht so aussieht.

3. Слова нашого проповідницького тексту спочатку здавалися мені просто ще одним дивом Ісуса. Але коли я глибше замислився над ними, то зрозумів, що можна відкрити нові істини, якими я хочу сьогодні поділитися з вами. Тому я хочу виділити деякі речення, які мене особливо вразили. «Одразу після цього Ісус змусив учнів сісти в човен. Вони мали переправитися на інший берег озера. Сам же він залишився, щоб спершу відпустити народ.» (Матвія 14,22)

3. Die Worte unseres Predigttextes sind für mich zuerst wie andere Wunder von Jesus gewesen. Aber als ich tiefer darüber nachgedacht habe, wurde mir klar, dass man neue Erkenntnisse dabei entdecken kann, die ich heute mit euch teilen möchte. Deshalb möchte ich gerne bestimmte Sätze herausheben, die mich besonders angesprochen haben. „Sofort danach drängte Jesus die Jünger, in das Boot zu steigen. Sie sollten an die andere Seite des Sees vorausfahren. Er selbst wollte zuerst noch die Volksmenge verabschieden.“ (Matthäus 14,22)

4. У нашому житті завжди перед нами лежать шляхи, які, як нам здається, ми можемо подолати самі, спираючись на свій досвід або власні сили. Учні були відомі як досвідчені рибалки та знавці мореплавства. Але вони не знали, що Ісус знає майбутнє. Він хоче показати їм, що навіть знайомий і на перший погляд легкий шлях може виявитися дуже небезпечним. Коли людина одного разу вирішує проблему, вона часто забуває, що для успіху нам завжди потрібна Божя допомога. Ми надто часто забуваємо дякувати Богові у нашому повсякденному житті та пам'ятати, що Він ніколи не залишав нас на самоті.

4. In unserem Leben liegen immer wieder Wege vor uns, von denen wir meinen, wir könnten sie alleine, mit Hilfe unserer Erfahrungen oder unserer Kraft bewältigen. Die Jünger sind uns als Experten in Sachen Seefahrt und Fischfang bekannt. Die Jünger wissen aber nicht, dass Jesus die Zukunft kennt. Er möchte ihnen klar machen, dass ein bekannter und scheinbar einfacher Weg manchmal sehr gefährlich sein kann. Wenn Menschen ein Problem einmal lösen konnten, vergessen sie oft, dass wir immer Gottes Hilfe brauchen, um Erfolg zu haben. Wir vergessen zu oft, uns bei Gott in unserem Alltag zu bedanken und uns daran zu erinnern, dass er uns nie alleine gelassen hat.

5. Коли мені було 18 років, я переїхав зі свого рідного міста до столиці, Тегерана, заради кар'єри. Це вдалося, і тому я був впевнений, що еміграція до Німеччини пройде для мене без проблем, не замислюючись про труднощі, які на мене чекали. Я пропрацював у сфері догляду за хворими понад 15 років в Ірані і не боявся знову почати цю роботу тут. Але шлях до працевлаштування в Німеччині як медичного працівника став для мене справжнім штормом, як для мореплавця.

5. Als ich 18 war, bin ich wegen meiner Karriere von meinem Geburtsort in die Hauptstadt, Teheran umgezogen. Das hat gut geklappt und deshalb bin ich mir sicher gewesen, dass Auswanderung nach Deutschland für mich problemlos sein wird, ohne daran zu denken, welche Schwierigkeiten auf mich warten. Ich habe mehr als 15 Jahre im Iran als Pflegefachmann gearbeitet und hatte keine Angst, hier in diesem Bereich mit dieser Arbeit wieder anzufangen. Aber der Weg zu einer Beschäftigung in Deutschland als Pfleger wurde für mich wie ein Sturm für einen Seefahrer.

6. «Ми професіонали, навіщо нам Ісус!» – так думали учні. На жаль, вони помилялися так само, як і ми часто у своєму повсякденному житті. «Під час четвертої сторожі ночі...» (Матвія 14,25, початок).

Уявіть собі: третя година ночі. У вас сильний зубний біль. Вдома немає жодного знеболювального. Ви телефонуєте друзям, але вони не відповідають, бо міцно сплять. Надворі сильний дощ і дуже холодно. У вас немає машини. Що ви поді робите? Звісно, ви кличете про допомогу, так само, як це зробили учні.

6. „Wir sind Profis, warum soll Jesus bei uns sein!“ so haben die Jünger von Jesus gedacht. Leider haben sie sich damit genauso geirrt wie wir oft in unserem Alltag „Um die vierte Nachtwache“. (Matthäus 14,25 Anfang). Stellen Sie sich vor, es ist 3 Uhr morgens. Sie haben starke Zahnschmerzen. Kein Schmerzmittel findet sich zu Hause. Sie rufen ihre Freunde oder Freundinnen an, aber sie antworten nicht, da sie tief im Schlaf sind. Es regnet stark und ist sehr kalt. Sie haben kein Auto. Was machen Sie dann? Natürlich rufen Sie nach Rettung, wie das auch die Jünger getan haben.

7. Те ж саме відбувається з нами, коли нас охоплюють безнадія та розчарування. Коли ми не можемо знайти рішення. Коли навколо лише темрява. Коли всі шляхи ведуть у глухий кут. Коли смерть може стати нашою майбутньою реальністю. Тоді ми кличемо або кричимо: «Допоможіть!» Саме в цей момент приходять наш Спаситель Ісус Христос, щоб нам допомогти.

7. Genauso passiert es uns, wenn uns Hoffnungslosigkeiten und Enttäuschungen beherrschen. Wenn wir keine Lösung finden können. Wenn es nur Dunkelheit gibt. Wenn alle Wege nur Sackgassen sind. Wenn der Tod unsere Zukunft sein könnte. Dann rufen bzw. schreien wir: "Hilfe" Genau in diesem Moment kommt unser Retter Jesus Christus, um uns zu helfen.

8. Учні знаходяться посеред озера. Коли човен або корабель потрапляє в шторм, втрачається орієнтація і навігація, і навіть за допомогою технологій стає дуже важко або неможливо його знайти. Те ж саме відбувається, коли людина стикається з великою проблемою, наприклад, важкою хворобою. Консультації та медичне лікування не можуть їй допомогти, тому що хворий губиться і духовно, і фізично у штормі своєї хвороби. Його вуха неспроможні чути поради, а його тіло через стрес відкидає лікування. У цей момент він кличе: «Любий Боже, будь ласка, допоможи мені!» – і тоді знаходяться дивовижні та неймовірні рішення.

8. Die Jünger sind in der Mitte des Sees. Wenn ein Boot oder Schiff im Sturm steht, verliert man seinen Ort und seine Navigation, sodass es auch mit Hilfe von Technologien sehr schwer oder unmöglich wird, das Boot oder Schiff wiederzufinden. Genauso geschieht es, wenn jemand ein großes Problem wie eine schwere Krankheit hat. Da helfen ihm Beratungen und medizinische Behandlungen auch nicht. Denn der betroffene Mensch verliert sich seelisch und körperlich in dem Sturm der Krankheit. Seine Ohren sind unfähig, um auf die Beratung zu hören. Wegen der stressigen Situation lehnt sein Körper die Behandlungen ab. In diesem Moment ruft er: “Lieber Gott, bitte hilf mir” und wunderbare und unglaubliche Lösungen finden sich.

9. Обнадійливе слово від незнайомої людини. Несподівана зустріч з іншим пацієнтом, який мав ті ж самі проблеми, але успішно пройшов лікування і може допомогти. Маленька усмішка власної дитини. Усе це – шляхи порятунку, які дають нам нові сили боротися далі й жити. Я запитую себе: як Ісус знайшов своїх учнів у штормі, посеред озера, там, де людські технології були б безсилі? Лише за одним покликом? Чому ми соромимося кликати Його? Адже тоді Він приходить, щоб допомогти нам з усмішкою та милосердям. Він сказав своїм учням: «Це Я, не бійтеся» (Матвія 14,27b).

9. Ein hoffnungsvoller Satz von einer unbekanntem Person. Ein plötzliches Treffen mit einem anderen Patienten, der gleiche Probleme hatte und gut behandelt wurde und einem weiterhelfen kann. Ein kleines Lächeln seines Kindes. Alles das sind Rettungswege, die uns neue Kraft geben, um weiter zu kämpfen und so weiterleben zu können. Ich frage mich: wie hat Jesus seine Jünger im Sturm, in der Mitte des Sees, wo die menschliche Technologie hilflos wäre, gefunden? Nur mit einem Ruf? Warum schämen wir uns, ihn zu rufen? Dann kommt er, um uns lächelnd und barmherzig zu helfen. Er hat seinen Jüngern gesagt; "Ich bin es, fürchtet euch nicht " (Matthäus 14,27b)

10. Це цікаво для мене, що я читаю в Біблії про чудеса Ісуса і тепер про Його спасаюче чудо на морі. Це означає, що географічне місце для Ісуса не має значення. Він є Господом на небі і на землі. Він завжди з нами. Тому я можу молитися за дітей в Україні. Я можу молитися за людей в Ірані чи Афганістані. Я можу молитися за померлих людей на небі, навіть якщо вони, можливо, не були християнами: щоб Ісус їх усе одно врятував.

10. Das ist interessant für mich, was ich in der Bibel über die Wunder von Jesus und jetzt von seinem Rettungswunder auf See lese. Das heißt, dass der geografische Ort für Jesus unwichtig ist. Er ist der Herr im Himmel und auf Erde. Er ist überall bei uns. Dann kann ich für die Kinder in der Ukraine beten. Ich kann für die Menschen im Iran oder Afghanistan beten. Ich kann für gestorbene Menschen im Himmel beten, auch und gerade wenn sie vielleicht keine Christen waren: dass Jesus sie dennoch rettet.

11. Петро злякався, коли йшов по воді.
Хоча Ісус був поруч: на мою думку,
багато людей такі, як Петро. Люди
пережили чудеса Божі в своєму житті,
але вони думають, що Бог, можливо, не
допоможе їм цього разу. Ми довіряємо
своє життя Богові, але чому поді наші
ноги тремтять від невпевненості і
слабкої віри?

11. Petrus hat Angst bekommen, als
er über das Wasser gegangen ist.
Obwohl Jesus bei ihm gewesen ist:
Meiner Meinung nach sind viele
Menschen genauso wie Petrus. Die
Menschen haben Wunder von Gott in
ihrem Leben erlebt, aber sie denken,
dass Gott vielleicht dieses Mal ihnen
nicht hilft. Wir vertrauen unser
Leben Gott an, aber warum zittern
unsere Füße dann durch
Unsicherheit und schwachen
Glauben?

12. «Ти маєш занадто мало віри!» (Матвія 14:31с) каже Ісус. З одного боку, це обтяжує, з іншого — це правда! Якщо чесно, в труднощах ми часто маємо мало віри. Але ми не повинні забувати, що Петро став сильним у вірі через всі ці переживання і став одним з найбільших апостолів у всьому світі, через якого багато людей познайомилися з Ісусом. Це означає для мене: я не повинен розчаровуватись в собі, коли мав мало віри, а повинен навчитися з цього і зміцнювати свою віру.

12. „Du hast zu wenig Vertrauen!" (Matthäus 14,31c) sagt Jesus. Auf der einen Seite ist das bedrückend, auf der anderen Seite aber die Wahrheit! Ehrlich gesagt haben wir mitten in Schwierigkeiten oft wenig Vertrauen. Aber wir sollen nicht vergessen, dass Petrus durch alle diese Erfahrungen stark im Glauben geworden ist und einer der größten Apostel in der ganzen Welt wurde, durch den viele Menschen Jesus kennengelernt haben. Das bedeutet für mich: Ich soll nicht über mich enttäuscht sein, wenn ich zu wenig Glauben hatte, sondern daraus lernen und mich im Glauben stärken.

13. Учні кажуть в кінці Ісусу: «Ти справді Син Божий» (Матвія 14:33б). Коли ми рятуємося від труднощів, ми зазвичай дякуємо собі. «Я багато старався». «Я сам знайшов рішення». «Я дуже розумний і сильний». «Це було моє право». Але чи це справді так? Звідки беруться ці здібності? Мати надію і боротися за правильну мету, звідки це береться? Де джерело надії та добрих цілей, за які я борюся? Усі здібності, які ми маємо, є Божими дарами!

13. Die Jünger sagen am Ende zu Jesus: „Du bist wirklich der Sohn Gottes.“ (Matthäus 14,33b) Wenn wir von Schwierigkeiten erlöst werden, sind wir meistens uns selbst dankbar. “Ich habe mir viele Mühe gemacht “. “Ich habe selbst eine Lösung gefunden “. “Ich bin sehr intelligent und stark “. “Es war mein Recht”. Aber ist das tatsächlich so? Woher kommen diese Fähigkeiten? Immer Hoffnung haben und für einen richtigen Zweck kämpfen und sich bemühen, woher kommt das? Wo ist die Quelle von Hoffnung und guten Zwecken, für die ich kämpfe? Alle Fähigkeiten, die wir haben, sind Gottes Gabe!

14. Як справжні віруючі, ми повинні голосно і чітко визнавати, що Ісус, Син Божий, той, хто завжди нам допомагає. Це допомагає нам зміцнити нашу віру і показати іншим славу Богу. Це чудово, коли я можу сказати іншим, як Ісус допоміг мені в бурі життя. Як Він примає мої руки в Своїй руці, щоб я знову міг піднятися. Дорога громада, на жаль, є ще багато труднощів і штормів, яких ми не можемо уникнути або вирішити самі. Але на щастя, Ісус серед нас, щоб допомогти нам негайно, скрізь, у будь-який момент і через неймовірні шляхи. Амінь

14. Als wahrhaft Gläubige sollten wir ganz laut und deutlich bekennen, dass Jesus Gottes Sohn es ist, der uns immer hilft. Das hilft uns, unseren Glauben zu stärken und den anderen die Herrlichkeit Gottes zu zeigen. Es ist schön, wenn ich den anderen sage, wie Jesus im Sturm des Lebens mir geholfen hat. Wie er meine Hände in seiner Hand festgehalten hat, damit ich wieder aufstehen konnte. Liebe Gemeinde, leider gibt es immer noch viele Schwierigkeiten und Stürme, die wir nicht vermeiden oder selber lösen können. Aber ist glücklicherweise ist Jesus unter uns, um uns sofort, überall, in jedem Moment und durch unglaubliche Wege zu helfen. Amen